

sens Side skulde gives uden Hensyn til de Tillæg, som Kommunerne i de sidste Aar har givet Lærerne. Dette er imødekommet fra Ministeriets Side.

Dernæst har vi lagt Vægt paa, at de smaa Pensionister fik et forøget Tillæg i Forhold til, hvad de fik sidste Gang, paa Grund af Dyrtidens Skærpelse og paa Grund af, at disse hørte til de absolut daarligst stillede i Tider som de nuværende. Man havde fra vor Side — og det samme gælder de øvrige Partier i Udvalget — ønsket foruden at faa en saadan Forhøjelse for de laveste Pensioner, at Tillæget for de højere og højeste Pensioner tillige skulde reguleres noget ned. Dette sidste mente Ministeren ikke at kunne gaa ind paa, idet han dels ansaa den Besparselse, som derved kunde indvindes, for at være forholdsvis ubetydelig, og dels mente, at det ikke vilde passe ind i hele Lovforslagets System. Vi har derfor tiltraadt Lovforslaget, som det foreligger, med den Forhøjelse af de laveste Pensioner, som det giver.

Endelig har vi lagt Vægt paa at faa en Udtalelse af den højtærede Minister hvorigennem der sikres, at der skaffes Dækning til Veje for de ret betydelige Merudgifter, der vil følge af disse Lovforslags Vedtagelse. Derom har den højtærede Minister udtalt sig tilfredsstillende, saaledes som det er refereret.

Jeg vil paa mit Partis Vegne, idet jeg i øvrigt henholder mig til den ærede Ordførers udførlige Redegørelse, tillade mig at anbefale Lovforslaget med de af Udvalget foreslaaede Ændringer til Vedtagelse.

Finansministeren (Brandes): Jeg kan efter de Udtalelser, der er fremkommet fra den ærede Ordfører, og efter den udførlige Redegørelse i Betænkningen for Ændringernes Art og Betydning fatte mig i stor Korthed. Disse Ændringsforslag er desuden fortrinsvis formulerede under Forhandling mellem det ærede Udvalg og mig.

Til Lovforslaget om Løntillæg er der stillet to Ændringsforslag til § 2. Det ene vedrører det Forhold, at Vederlag for Brugen af Jord inddrages under den Lønning, til hvilken der gives Tillæg. Man har i Udvalget ment, at der burde gøres en Undtagelse fra denne Hovedregel, og dette har jeg kunnet tiltræde. Dernæst har man ændret Forslagets Bestemmelse med Hensyn til Løntillæget for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen udenfor København. Fra alle Sider blev denne

Sag draget frem under Lovforslagets første Behandling. Jeg har ment at burde gaa ind paa, at man fik en Ordning, gennem hvilken man kan sige, at alle Lærere og Lærerinder stilles ens. En Ulighed vil blive tilbage, nemlig den, at nogle igennem Tillæg, Dyrtidstillæg og Løntillæg fra Kommunerne stilles langt bedre end andre Lærere, men Statens Forhold bliver for saa vidt ensartet, som Grundlønnen med Alderstillægene paa et bestemt Tidspunkt lægges til Grund for Løntillæget. Det er sikkert, at der vil opstaa nogle forøgede Udgifter for Staten herigennem, idet man nu ogsaa giver Løntillæg til Lærere, som allerede har faaet et Dyrtidstillæg af Kommunerne, men jeg maa sige, at hvor meget dette beløber sig til, kan ikke udregnes, og i alt Fald vil det være ubetydeligt i Forhold til hele Udgiften.

Dette er de egentlige Ændringer til Lovforslaget om Løntillæg.

Til Lovforslaget om Dyrtidstillæg er der stillet nogle flere Ændringsforslag af det ærede Udvalg. Jeg har ogsaa tiltraadt disse Ændringer. I Lovforslagets § 1 har man ændret noget i det yderligere Tillæg, som skal udbetales til dem, der har faaet Dyrtidstillæg efter Loven af 13. Oktober 1917, idet man gør dette Tillæg afhængigt af, hvorvidt Tjenestemændene har faaet Dyrtidstillæget for hele Aaret eller ikke. Man har derimod ikke rørt hverken ved Reglerne eller Beløbene for Tjenestemændenes Dyrtidstillæg for indeværende Aar eller for 1919.

Derimod har man jo, hvad der ogsaa er nævnt fra alle Sider, forhøjet Tillæget for Pensionisterne. Den ærede Ordfører har allerede i sine Udtalelser nævnt de Indvendinger, der er gjorte derimod, Indvendinger, hentede fra, at de lave Understøttelser til Pensionister allerede forhøjes overmaade stærkt gennem det af Regeringen foreslaaede Dyrtidstillæg. Men jeg har maattet bøje mig for alle Partiers samstemmende Ønsker, og hvad der saa sker, bliver jo til Fordel for Pensionisterne, men, hvad jeg om et Øjeblik skal komme tilbage til, til ikke uvæsentlig Skade for Statskassen.

Man har dernæst foreslaaet en Ændring af § 10, en Ændring, som kortelig sagt gaar ud paa, at de 180 Dage, som Haandværkerne, Arbejderne skulde have præsteret af Arbejde for Staten i Løbet af et Aar, ændres derhen, at Dyrtidstillæget ogsaa udbetales til den, der kun har præsteret Arbejde i 90 Dage indenfor et Tidsrum af 6 Maaneder. Jeg kan ikke